

VÅRA SISTA DAGAR VID LOP-NOR OCH LOU-LAN

Efter uppbrottet den 21, hade de gått hårt till kl. 8 på kvällen, då de lägrat vid vatten och döda tamarisker. På vägen dit hade de korsat två vattenarmar. Följande morgon hade de vadat över ännu en kanal, 20 m. bred och 0,8 m. djup, riktad mot SO och möjligen stående i samband med Lop-nor. Därpå hade de korsat en 35 m. bred och c:a 3 m. djup torr flodarm, riktad mot SSO. I dess botten lågo sanddyner antydande att intet vatten gått fram genom fåran sedan Kum-daria återkallades till liv för 13 år sedan. Därpå följde ett bälte av jordangs, blott 20 cm. höga och tydligen under nybildning. En 5 m. djup depression hade en bredd av 200 m., men var ej bildad av rinnande vatten. Sedan följde på vägen mot SSV och SV ett 500 m. brett bälte av död skog och höga tamariskoner bland jordangs av växlande höjd.

Från en punkt där levande tamarisker växte, syntes i VNV det höga tornet i Lou-lan, dit de hade 7,5 km. På 4,5 km. därifrån passerades den sista levande tamarisken och på 1,5 km. från Lou-lan började död vass att bli allmän. Krukskärvor syntes mest överallt. Kl. 2.15 e. m. nådde de Lou-lan och stannade där i två timmar.

Chen klättrade upp på tornet, där flaggstången, som Hörner och han planterat på dess krön, ännu stod upprätt. Men av svenska flaggans duk var endast en liten trasa kvar. Vid stångens fot låg också bleckhylsan, i vilken de för tre år sedan lagt in två dokument, det ena om d:r Erik Norins forskningsarbete ända fram